

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/118/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8517201325
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2019:8517201325.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Martina Filakovského a JUDr. Anny Kovaľovej v právnej veci žalobcu F. banka X., a.s., so sídlom v N., na ul. M. č. XX, proti žalovanej B. T., nar. XX.XX.XXXX, bývajúcej v U. č. XXX, o zaplatenie sumy 4.540,48 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa zo dňa 02.05.2018 č.k. 4Csp 36/2017 - 67 takto

rozhodol:

Potvrdzuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z úveru vo výške 13,90 % ročne z istiny 4.540,48 eura od 21.02.2017 do zaplatenia.

Zrušuje rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 2,11 eura a uplatnených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura, ako aj vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu 1. inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Prvoinštančný súd napadnutým rozsudkom uložil žalovanej povinnosť uhradiť žalobcovi istinu vo výške 4.540,48 eura, úrok vo výške 220,89 eura a 5 %-ný ročný úrok z omeškania zo sumy 4.761,37 eura od 21.02.2017 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že medzi stranami sporu bola dňa 20.01.2015 uzatvorená úverová zmluva. Na jej základe žalobca poskytol žalovanej finančné prostriedky vo výške 5.000 eur s úrokovou sadzbou 13,90 % ročne, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 250 eur, poplatkom za poistenie schopnosti splácať úver v sume 1,91 eura mesačne, výškou anuitnej splátky 77,82 eura, termínom splatnosti prvej anuitnej splátky dňa 16.02.2015, počtom anuitných splátok 120 splatných mesačne v 16 -ty deň kalendárneho mesiaca, splatnosťou úveru 16.01.2025, výškou RPMN 16,59 %, priemernou RPMN ku dňu podpísania úverovej zmluvy 17,33 % a celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť vo výške 9.588,40 eura. Z prehľadu splácania do predčasného zosplatenia vyplýva, že žalovaná uhradila celkovo sumu 1.674,33 eura, pričom suma 1.174,70 eura bola započítaná na úrok, suma 459,52 eura na istinu a suma 40,11 eura na poistné.

3. Listom zo dňa 19.12.2016 žalobca vyzval žalovanú k úhrade omeškaných splátok úveru vo výške 174,80 eura do 24.12.2016. Zároveň upozornil, že v prípade neuhradenia dlžnej sumy žalobca uplatní svoje právo na zaplatenie celej pohľadávky vo výške 4.685,09 eura. Listom zo dňa 20.02.2017 žalobca rozhodol o predčasnej splatnosti celého úveru a vyzval žalovanú k zaplateniu dlžnej sumy vo výške 4.797,30 eura najneskôr do 02.03.2017. Zároveň ju upozornil, že v prípade neuhradenia bude pohľadávku vymáhať súdnou cestou. Po zosplatení úveru žalovaná neuhradila žiadnu platbu.

4. Nie je sporné, že medzi žalobcom a žalovanou došlo k vzniku spotrebiteľského úverového vzťahu, pričom je nesporné, že žalovaná z tohto úverového vzťahu neplnila tak, ako to bolo zmluvne dohodnuté medzi stranami. Úverový vzťah spĺňa náležitosti v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a k vyhláseniu úveru za predčasne splatný došlo v súlade s ustanovením § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi zmenou záväzku požadovať jednorazové okamžité vrátenie celej úverovej istiny. Jednorazovým zosplatením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu požičaného úveru navýšenú o kapitalizované úroky ku dňu zosplatenia a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatením úveru. Úver je odplátnym právnym úkonom, za ktorý možno dohodnúť úroky.

5. Úroky, úroky z omeškania a poplatok z omeškania sú podľa ustanovenia § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka príslušenstvom pohľadávky, ktorým sa v zmysle tohto ustanovenia a v nadväznosti na definíciu záväzkového vzťahu v ustanovení 488 Občianskeho zákonníka rozumie peňažné plnenie (istina), na ktorú má veriteľ právo podľa hlavného záväzkového vzťahu, ku ktorého zmene dochádza priamo zo zákona práve až omeškaním dlžníka. Úrokový záväzkový vzťah je vzťahom akcesorickým, jeho vznik je podmienený platným záväzkovým vzťahom hlavným. Splnením hlavného záväzku alebo iným zo spôsobov jeho zániku zaniká aj akcesorický záväzok úrokový a pretrváva iba povinnosť uhradiť už splatné úroky.

6. Vychádzajúc z uvedeného súd prvej inštancie žalobe v časti o zaplatenie splatnej istiny úveru vo výške 4.540,48 eura a úroku z úveru vo výške 220,89 eura vyhovel. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol, a to v časti úrokov z omeškania vo výške 2,11 eura, nakoľko ich žalobca nešpecifikoval a nepreukázal právny dôvod uplatneného nároku, ani ako dospel k ich vyčísleniu. K zamietnutiu žaloby došlo aj v časti uplatneného úroku z úveru vo výške 13,90 % ročne z istiny 4.540,48 eura po zosplatení, nakoľko ide o plnenie zo spotrebiteľského úveru a žalobcovi po zosplatení uplatnený nárok nepatrí. Po vyhlásení zosplatenia úveru sa žalovaná dostala do omeškania a je povinná platiť úroky z omeškania. Žalobcovi vzniká nárok na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, nakoľko v opačnom prípade by došlo k zaťaženiu spotrebiteľa v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania a k nerovnováhe práv a povinností medzi stranami sporu.

7. V danej veci žalobca pristúpil k zosplateniu celého úveru ku dňu 20.02.2017, teda týmto dňom sa stal splatný celý úver a zo strany žalobcu došlo k určeniu lehoty predčasnej konečnej splatnosti úveru. Žalobcovi vznikol nárok na úroky z úveru iba do dňa 20.02.2017. Po tomto dni už nastupuje režim platenia úrokov z omeškania a iných nárokov z porušenia práva.

8. Výrok o trovách konania bol odôvodnený ustanoveniami § 255 a § 262 CSP.

9. Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Navrhol rozsudok zmeniť tak, aby jeho žalobe bolo v plnom rozsahu vyhovené. Ako dôvod uviedol, že nárok na zaplatenie úroku trvá od poskytnutia peňažných prostriedkov až po ich vrátenie, teda aj po predčasnom zosplatení. V zmysle ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, obsahom záväzku dlžníka nie je vrátiť len poskytnuté peňažné prostriedky, ale aj úroky, ktoré nemožno stotožňovať s úrokmi z omeškania. Úroky sú odplátou za poskytnutie peňažných prostriedkov, predstavujú cenu úveru, dlžník ich je povinný platiť od okamihu ich reálneho poskytnutia až do okamihu ich reálneho vrátenia, a to či už v lehote alebo v omeškaní. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný vznik nároku na úrok z úveru neovplyvňuje.

10. Čo sa týka nároku na úrok z omeškania vo výške 2,11 eura, tento bol riadne špecifikovaný v žalobe a vyplýva z predloženého prehľadu splácania a z prepočtu úrokov z omeškania do zosplatenia, ktoré bolo priložené k žalobe. Pri rozhodovaní bol opomenutý žalobou uplatňovaný nárok na nezaplatené poplatky za poistenie úveru. Tieto neboli priznané a z odôvodnenia rozsudku nevyplývajú, že by došlo k ich zamietnutiu.

11. Odvolací súd v zmysle zásad ustanovení § 379, § 380 a § 381 CSP preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania a zistil, že odvolanie žalobcu je len čiastočne opodstatnené.

12. Vo veci, s výnimkou výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 2,11 eura a uplatnených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura, sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančným súdom, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

13. Úver je odplátnym právnym úkonom, pri ktorom odplatu predstavujú spravidla úroky. Je to zrejme z ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, podľa ktorého zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Vychádzajúc z tohto ustanovenia úverové obdobie, teda čas, na ktorý sa peňažné prostriedky poskytujú, medzi podstatné náležitosti úveru nepatrí. Ak si ale účastníci dohodnú úverové obdobie a dlžník poskytnuté peňažné prostriedky do splatnosti úveru nevráti, prichádzajú do úvahy za obdobie po splatnosti úveru úroky z omeškania. Inštitút úrokov z omeškania je odlišný od inštitútu odplátnych úrokov a má sankčnú povahu. Úroky z omeškania v občiansko-právnych veciach sú právne regulované čo do ich maximálnej výšky.

15. Predčasné zosplatenie úveru predstavuje vo svojej povahe jednostranný sankčný právny inštitút, ktorý umožňuje veriteľovi požadovať jednorazové, okamžité vrátenie celej požičanej istiny. Teda podstatný rozdiel stavu výhody splátok a stavu jednorazového zosplatenia úveru spočíva v tom, že veriteľ nemá nárok a spotrebiteľ nemá povinnosť vrátiť celú požičanú sumu naraz. Splácanie úveru v splátkach teda na strane veriteľa vyvoláva stav absencie požičanej sumy istiny, ktorá sa iba postupne v splátkach vracia a spláca a za tento stav nedostatku a úverovania patrí veriteľovi úrok. Úrok preto predstavuje cenu peňazí v zmysle ceny obetovanej príležitosti veriteľa, ktorý tým, že nemá istinu úveru k dispozícii, nemôže s touto nakladať a produkovať zisk. Absentujúci zisk pokrýva veriteľovi práve úrok splácaný spolu v rámci splátky úveru v režime dojednaného záväzku. Tento stav tzv. výhody splátok je obvyklý a od nepamäti justifikuje nárok veriteľa na úroky ako ceny dočasne obetovaných peňazí, ktorých dispozície sa veriteľ zbavuje v záujme získania budúcich úžitkov v podobe kapitalizovanej odplaty získanej za celé obdobie postupného splácania úveru, a teda výhody splátok. Iný stav je však príznačný pre predčasné a mimoriadne zosplatenie úveru, kde veriteľovi vzniká nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. V tomto prípade svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Práve v tomto rozdieli spočíva ekonomická podstata straty nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorazovo zosplatennej pohľadávky. Ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmami vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej pohodlne inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil.

16. Možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky je právne upravená v ustanovení § 565 Občianskeho zákonníka, na ktoré v prípade plnenia zo spotrebiteľskej zmluvy nadväzuje ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka je zaradené do 8. časti hlavy I. oddielu 6 tohto právneho predpisu upravujúceho zánik záväzkov. Vyhlásením predčasnej splatnosti zo strany žalobcu ako veriteľa v zmysle ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka zmluva zaniká. Zanikajú všetky práva a povinnosti zmluvných strán zo zmluvy a zaniká aj povinnosť žalovanej ako spotrebiteľky splácať žalobcovi poskytnutý úver v dohodnutých splátkach a platiť mu z poskytnutej istiny ďalšie úroky. Úroky majú akcesorický charakter k hlavnej

zmluve, a teda nemožno požadovať úroky za obdobie, v ktorom už zmluva neexistovala, pretože zanikla. Ak hlavný záväzok zanikne, zaniká aj akcesorický záväzok a pretrváva len povinnosť nahradiť už splatné úroky. Spotrebiteľovi vzniká povinnosť vrátiť nesplatenú istinu a splatné úroky, ktorých výška sa ku dňu účinnosti vyhlásenia predčasnej splatnosti zo strany veriteľa zafixuje. V prípade omeškania spotrebiteľa s vrátením týchto prostriedkov je spotrebiteľ povinný platiť výlučne úroky z omeškania, avšak nie riadne úroky.

17. Čo sa týka obchodnoprávnej úpravy splatnosti úrokov táto vyplýva z ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka. Ustanovenie § 503 ods. 1 a ods. 2 Obchodného zákonníka upravuje otázku riadneho splácania úrokov dohodnutých v zmluve, pričom odstavec 2 tohto ustanovenia upravuje toto riadne splácanie pre prípad, že sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach. Pre otázku splatnosti úrokov je podstatná prvá a posledná veta ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka, podľa ktorého záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú. Práve prvá a posledná veta uvedeného ustanovenia ustanovujú, že veriteľ je oprávnený na úroky len do momentu vyhlásenia predčasnej splatnosti. Obchodný zákonník *expressis verbis* v prvej vete ustanovenia § 503 ods. 1 upravuje, že „záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť“ použité peňažné prostriedky a nie „záväzok platiť úroky je splatný v momente vrátenia“ použitých peňažných prostriedkov. *Expressis verbis* úpravu obsahuje tiež tretia veta uvedeného prvého odseku ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka, keď splatnosť úrokov nastáva „v čase, keď sa má vrátiť“ zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov a nie „v čase, keď dlžník vráti“ zvyšok poskytnutých prostriedkov. Ustanovenie § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka je koncipované jednoznačne a nepripúšťa žiaden iný výklad.

18. Ustanovenie § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka upravuje otázku splácania úrokov výlučne pre prípad predčasného splatenia úveru zo strany dlžníka. Obchodný zákonník splatnosť úrokov upravuje v ustanovení § 503 ods. 1 a ods. 2, ktoré veriteľa oprávňuje na riadne úroky len do momentu vzniku záväzku vrátiť peňažné prostriedky veriteľovi, nie do momentu ich skutočného vrátenia.

19. Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Týmto vykonávacím predpisom je Nariadenie vlády č. 87/1995 Z. z..

20. Za čas po splatnosti úveru patrí veriteľovi iba právo na úroky z omeškania vo výške stanovenej všeobecne záväzným právnym predpisom. Akékoľvek navyšovanie úrokov z omeškania sa dostáva do rozporu so zákonom. Takýmto neprípustným navyšovaním úrokov z omeškania je aj navyšovanie úrokov z omeškania o úroky za úver po lehote splatnosti úveru.

21. Občiansky zákonník v ustanovení § 559 ods. 2 ukladá povinnosť dlžníkovi dlh splniť riadne a včas. Riadne a včasné nesplnenie dlhu má za následok omeškanie dlžníka čo je zrejmé z ustanovenia § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka. Pri omeškaní s plnením peňažného dlhu v zmysle ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka vzniká veriteľovi iba právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania vo výške stanovenej vykonávacím predpisom.

22. Pojmu plnenie použitom v ustanovení § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka bez akýchkoľvek pochybností zodpovedá pojem pohľadávka. Vychádzajúc z ustanovenia § 488 Občianskeho zákonníka záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok. Príslušenstvo pohľadávky je definované v ustanovení § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka a sú ním úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

23. Ak Občiansky zákonník úroky definuje len ako príslušenstvo pohľadávky a veriteľovi umožňuje pri omeškaní s plnením peňažného dlhu, teda s plnením pohľadávky požadovať od dlžníka popri plnení aj úroky z omeškania je zrejmé, že takáto možnosť sa vzťahuje iba na pohľadávku a nie aj na úroky tvoriace iba príslušenstvo pohľadávky.

24. Občiansky zákonník ako základný právny predpis upravujúci spotrebiteľské vzťahy, ktorý je v súčasnosti v súlade s ustanovením § 52 ods. 2 veta tretia priamo aplikovateľný i na úverovú zmluvu uzatvorenú podľa ustanovenia § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, umožňuje veriteľovi po lehote splatnosti pohľadávky priznať iba úroky z omeškania jedine z pohľadávky a nie aj z jej príslušenstva.

25. Novela Občianskeho zákonníka účinná od 1.4.2015 doplnila ust. § 52 ods. 2 o tretiu vetu, podľa ktorej na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Právny predpis, ktorého súčasťou je toto ustanovenie, nemá prechodné ustanovenia, čo znamená, že sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred účinnosťou tohto právneho predpisu. Tento záver priamo vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.5.2015 vo veci 8MCdo/13/2014, ktorým bolo zamietnuté mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora namietajúceho, že premlčanie práva malo byť posudzované podľa ustanovení Obchodného nie Občianskeho zákonníka.

26. S prihliadnutím na vyššie uvedené odvolací súd postupom vyplývajúcim z ustanovenia § 387 CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z úveru vo výške 13,90 % ročne z istiny 4.540,48 eura od 21.02.2017 do zaplataenia ako vecne správny potvrdil.

27. Pokiaľ ide o zamietnutie žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 2,11 eura a uplatnených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura, v tejto časti je rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov a nezrozumiteľnosť.

28. Žalobca spolu so žalobou predložil do spisu aj prepočet úrokov z omeškania ku dňu zosplatenia úveru, teda ku dňu 20.02.2017 (č.l. 24 spisu). Z tejto listiny nepochybne vyplýva, ako žalobca dospel k sume 2,11 eura predstavujúcej ním uplatnený kapitalizovaný úrok z omeškania. Tvrdenie, podľa ktorého žalobca nešpecifikoval a nepreukázal právny dôvod tohto nároku a ani ako dospel k jeho vyčísleniu, je preto nezrozumiteľné. Žalobca si taktiež podanou žalobou uplatnil nárok z titulu nezaplatených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura. Prečo bola žaloba ohľadne tohto nároku zamietnutá, z odôvodnenia rozhodnutia sa zistiť nedá.

29. Vydanie nepreskúmateľného rozhodnutia je potrebné hodnotiť ako nesprávny procesný postup súdu, ktorým bolo znemožnené žalobcovi, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Z tohto dôvodu bolo potrebné podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. b/ CSP rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v časti uplatneného úroku z omeškania vo výške 2,11 eura a uplatnených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura, ako aj vo výroku o trovách konania zrušiť a v rozsahu zrušenia vrátiť vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie (§ 391 ods. 1 CSP).

30. V ňom bude úlohou prvoinštančného súdu opätovne posúdiť dôvodnosť uplatneného nároku na zaplataenie úroku z omeškania vo výške 2,11 eura a uplatnených poplatkov za poistenie vo výške 3,82 eura a následne vo veci rozhodnúť tak, aby štruktúra odôvodnenia rozhodnutia zodpovedala zásadám vyplývajúcim z ustanovenia § 220 ods. 2 CSP.

31. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 odsek 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).